4-24016965-12-4d-13022024
Dosarul nr. 4d-42/2024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

22 mai 2024 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Corcea Nicolae
Grefierul Dobrojan Olesea
Cu participarea:
Avocatului Goncear Vasile
În lipsa: făptuitorului Tcaci Ion; executorului judecătoresc, Bezede Stela, procedura de citare legală fiind respectată,

examinând în ședință publică de judecată cauza contravențională, încheierea executorului judecătoresc Bezede Stela în privința lui Tcaci Ion, născut pe data de *****, IDNP *****, domiciliat în *****, în temeiul art. 34 alin. (4) Cod Contravențional -

A C O N S T A T A T:

La data de 13 iunie 2022, în baza Hotărârii emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, nr.4-1442/2022, Tcaci Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.318[1] din Codul contravențional, aplicându-i-se o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 60 (șaizeci) unității convenționale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin.(1) din Cod contravențional, constituie suma de 3000 (trei mii) lei.

Potrivit încheierii emisă de executorului judecătoresc, Bezede Stela, nr. 184s-930/23 din 07.07.2023 a fost intentată procedura de executare în temeiul documentului nr. t/ex.4-1442/2022 din 13.06.2022 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani privind încasarea de la Tcaci Ion Petru amendă în mărime de 3000 lei în beneficiul statului, conform art.60 al.3,183,315 C.E., iar deoarece debitorul nu a executat documentul executoriu în condițiile art.60 al.(3^2) C.E. prin încheierea respectivă a fost dispusă continuarea procedurii de executare silită.

În scopul asigurării executării documentului executoriu și în scopul stabilirii consecutivității urmăririi bunurilor, conform art.63,90 C.E. prin încheierea nr.l84s-930/23 din 01.08.2023 a fost aplicate interdicții în privința bunurilor debitorului la organele deținătoare de registre A.S.P., Departamentul Cadastru și la băncile comerciale în scopul identificării și aplicării interdicțiilor și sechestrelor pe bunurile mobile și imobile ale debitorului. Au fost aplicate interdicții privind înstrăinarea bunurilor imobile, mijloacelor

de transport în cazul în care debitorul dispune sechestrului asupra mijloacelor bănești în limita sumei urmărite.

Conform informației eliberate de organele interpelate, n-au fost depistate mijloace bănești ce puteau fi urmărite, debitorul nu dispune de bunuri mobile sau imobile și /sau acestea intră în categoria ce nu pot fi urmărite potrivit art.89 al (1) C.E. Nu pot fi urmărite bunuri ale debitorului persoană fizică potrivit lit. a) bunurile de uz personal sau casnic, inclusiv mobilierul, care sunt indispensabile traiului debitorului persoană fizică și al membrilor familiei lui, destinate întreținerii unui mod de trai rezonabil, cu condiția ca valoarea fiecăruia dintre aceste bunuri să nu depășească 2000 de lei; potrivit lit.j) autovehiculul care valorează cel mult 5 salarii medii pe economie, dacă acesta este în mod indispensabil necesar debitorului și membrilor familiei lui; potrivit lit к) bunul imobil cu destinație locativă în care debitorul are stabilit domiciliul, cu condiția ca debitorul și soțul/soția, copilul minor, inclusiv cel adoptat, sau persoana aflată la întreținerea debitorului să nu aibă o altă locuință în proprietate sau în folosință, iar valoarea prevăzută în documentele executorii conform cărora este sechestrat să nu depășească 12 salarii medii pe economie, măsurile asigurătorii asupra bunului menținându-se pe durata executării, fără a afecta dreptul de posesie și folosință al debitorului; Potrivit art. 110 al (1) C.E. nu pot fi urmărite venituri ale debitorului, conf lit.n) partea pensiei în mărimea cuantumului salariului minim și conform lit.o) partea salariului în mărimea cuantumului salariului minim care in anul 2023 a constituit 4000 lei, iar începind cu 01.01.2024 constituie 5000 lei.,care nu poate fi urmărit silit.

Potrivit procesului-verbal anexat la materialele dosarului debitorul nu a fost găsit la adresa indicată în documentul executoriu și nu au fost identificate bunuri mobile ce ar putea fi sechestrate și urmărite, iar la somațiile repetate debitorul nu a reacționat și nu a achitat amenda cu toate că cu certitudine cunoaște despre aplicarea acesteia și obligația despre achitare inclusiv prin comunicarea de către agentul constatator pînă la expedierea spre executare silită către executorul judecătoresc.

În ședința de judecată, executorul judecătoresc, Bezede Stela, nu s-a prezentat, procedura de citare legală, fiind respectată, din care considerente în baza art. 455, alin. (3) Cod contravențional, instanța de judecată, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată, Tcaci Ion, nu s-a prezentat, procedura de citare legală, fiind respectată, din care considerente în baza art. 455, alin. (3) Cod contravențional, instanța de judecată, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată, avocatul Goncear Vasile, a solicitat respingerea, invocând că, executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente măsuri în vederea căutări lui Tcaci Ion.

Studiind minuțios materialele cauzei contravenționale în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar ca procesul contravențional să fie încetat, reieșind din următoarele considerente.

Cu întâietate, instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre

care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6, par. 2 din CEDO, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și art. 445 din Codul contravențional.

În urma studiului materialelor cauzei contravenționale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri.

La judecarea cauzei contravenționale, instanța de judecată va ține cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că „examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei”.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Norma art. 10 din Codul contravențional, specifică că, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvârşită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform art. 375 din Codul contravențional: alin. (1) Persoana acuzată de săvârşirea unei contravenții se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Alin. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Alin. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Reieșind din normele vizate, dar şi analizînd circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că, executorul judecătoresc, Bezede Stela, nu a acumulat probe suficiente și pertinente care ar demonstra faptul că, Taci Ion cunoaște despre sancțiunea aplicată în privința sa, și cu rea credință se eschivează de la executarea hotărârii judecătorești.

În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărîrii.

În cazul de față, instanța de judecată evidențiază că, la materialele cauzei, în susținerea învinuirii, nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărîrii și rezultatele acestor acțiuni care să

ateste că persoana ar dispune de careva mijloace financiare, însă refuză sau se eschivează de la achitarea datoriei, pentru ca, subsidiar, în baza acestora, instanța să poată stabili intenția lui Tcaci Ion de comitere a contravenției prevăzută de art. 318[1] din Codul contravențional.

Or, atât potrivit circumstanțelor faptice stabilite de către executorul judecătoresc, Bezede Stela, în încheierea din data de 12.02.2024, cît și potrivit înscrisurilor anexate în scopul probării învinuirii, în nici un caz, nu poate fi constatată intenția eschivării sau neexecutării intenționate, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc, urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita sancțiunea la care a fost obligat prin hotărîrea instanței de judecată.

Instanța de judecată reține ca, fiind elocvente speței și prevederile art. 23, alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acțiunile (inacțiunile) cu elemente ale contravenţiei ale persoanelor care, *fără motive justificative*, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenție, pe care îl înaintează spre examinare instanței de judecată.

În cazul în care aceste acțiuni conțin elemente ale infracțiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, instanța de judecată va face trimitere la Decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (*neexecutarea hotărîrii instanței de judecată*), care în pct. 28 a menționat că „practica judiciară demonstrează că, atunci cînd persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărîri judecătorești, trebuie probată posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărîrea în discuție”.

Așa fiind, pentru ca să poată fi constatată intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărîrii instanței de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărîre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a persoanei, de a purcede la executare.

Instanța de judecată constată că, la descrierea circumstanțelor de fapt în procesul-verbal cu privire la contravenție, executorul judecătoresc a consemnat că, au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării documentului executoriu, însă, debitorul, intenționat a tergiversat executarea hotărîrii judecătorești și nu și-a onorat obligațiunile, fapt apreciat critic de către instanță, de vreme ce, la materialele cauzei nu este nici o dovadă de recepționare a citațiilor expediate în adresa debitorului de către executorul judecătoresc, astfel, rămâne fără claritate motivul din care cauză executorul judecătoresc nu a purces la alte acțiuni.

Mai mult, instanța de judecată, apreciază critic afirmația executorului judecătoresc, potrivit căreia debitoarea rămâne absolut indiferent față de hotărîrea de judecată și că nu se prezintă la sediul său.

Instanța de judecată elucidează că este cert că hotărârile și sentințele judecătorești au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal, garantat de articolul 6, par. 1 CEDO, ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă

în detrimentul unei părți, însă în cazul de față, executorul judecătoresc, nu a întreprins suficiente măsuri în sensul executării actului judecătoresc, cum ar fi ieșirea la fața locului, pentru a verifica existența la domiciliul debitorului a bunurilor pasibile vânzării silite, măsuri care ar dovedi depunerea eforului în vederea executării efective a documentului executoriu, precum nici nu a prezentat probe care ar confirma că, Tcaci Ion cunoaște despre sancțiunea aplicată.

Așadar, prin prisma circumstanțelor dezvăluite supra, instanța de judecată conchide că, în speță, lipsește intenția directă a lui Tcaci Ion, în comiterea contravenției prevăzută de art. 318[1] din Codul contravențional, de altfel, în ședința de judecată nu s-a constatat voința făptuitorului de a săvîrşi fapta contravențională.

Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialității procesului contravențional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenței, concludenţei, utilității şi veridicității, instanța de judecată concluzionează că, în ședința de judecată nu a fost dovedită fapta contravențională, specificată la art. 318[1] din Codul contravențional, din care considerente, cu referire la dispoziția art. 461 coroborată cu cea a art. 441, alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional respectiv, necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenției.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 421, 441, alin. (1) lit.a), 442, 460 – 462 din Codul contravențional, instanța de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Tcaci Ion Petru, născut pe data de *****, IDNP *****, domiciliat în domiciliat în *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 318[1] din Codul contravențional, pe temeiurile prevăzute la art. 441, alin. (1), lit. a) din Codul contravențional.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Corcea Nicolae**